

Electronică și Telecomunicații *1970

Radu-Diomid Drăguș

IE70

Întâlnirea de 45 de ani

~ Preludiu ~

Radu-Diomid Drăguș

IE70

Întâlnirea de 45 de ani

~ Preludiu ~

Editura Politehnica
2015

Motto:

Revederea cea din toamnă
Este ceva deosebit,
Vom evoca, și nu numai,
Clipe comune ce-am trăit.

Dragi colegi,

Fiecare din întâlnirile noastre anterioare a avut farmecul ei, dar cea care va avea loc anul acesta, și altele în viitor, grație internetului, vor fi foarte mediatizate. În această conjunctură îmi permit să vin și eu cu acest text, mai mult sau mai puțin interesant dar totuși la obiect. Poate unii colegi se vor întreba de ce pierd atâta timp cu astfel de mesaje. În primul rând este plăcerea deosebită de a dialoga cu foștii colegi de facultate, cei din promoția UPB 1970, în al doilea rând savurez ecourile care vin din partea voastră iar atunci când vin din partea colegelor pur și simplu mă topesc, îmi trebuie câteva zile să mă “reîntrupez”, iar în al treilea rând întâlnirea din toamnă îmi dă fericitul prilej de-a imagina texte noi.

Cu această ocazie vreau să mulțumesc/mulțumim organizatorilor în frunte cu Victor Neagoie, grație lor ne-am văzut în fiecare cincinal, poate în continuare ne vom vedea mai des din motivele știute și implacabile. Îmi mulțumesc și mie că am făcut rost de adresa colegului Alimpie Ignea, pur și simplu i-am luat numărul de telefon din cărticica jubiliară 2010, l-am sunat, mi-a răspuns și am obținut de la el o poză, dată mai jos, și adresa de e-mail . Poate n-ar fi rău să procedeze așa și alții , fiecare în grupa în care a fost, ceea ce ne-ar da posibilitatea să găsim colegi mai mulți. În mod normal fiecare coleg cu adresă necunoscută și cu dorință de revedere ar trebui să-și pună problema că anul acesta are loc întâlnirea și să facă toate demersurile pentru revenirea în turmă. Dar noi nu așteptăm acest lucru, acționăm pentru găsirea colegilor rătăciți și aplicăm principiul leninist: “*dacă nu știi te învățăm, dacă nu poți te ajutăm, dacă nu vrei te obligăm*”. Evident dacă am putea utiliza forța am avea o invazie de ingineri electroniști seria 1970, dar totuși noi nu vrem așa ceva, întâlnirile noastre au ca mobil principal dragostea și dorul pentru foștii colegi și pentru școală.

Această introducere a fost scrisă cu câteva luni în urmă, dar în sfârșit momentul întâlnirii se apropie, emoțiile sunt puternice, sperăm într-o revedere deosebită.

Ne dorim un succes deosebit și o participare ca la ... meci !

Primul text legat de întâlnirea noastră a fost scris cu multe luni în urmă, chiar înainte de referendum, de aceea îl dau primul. Evident fiecare întâlnire are specificul și farmecul ei, dar în textul de mai jos am zis că revederea de anul acesta este doar preludiul întâlnirii de 50 de ani deoarece oamenii îndeobște aniversează/comemorează anumite evenimente în anii “rotunzi”, adică 10, 20, ... 50, ... 100, ... de ani.

2015 IE70, Întâlnirea de 45 de ani

Acum e doar preludiul
Evenimentului sublim
Pe care doar peste cinci ani
Urmează să-l sărbătorim.

La cincizece-aniversare
Serios să vă gândiți,
E-absolut obligatoriu
Pân-atuncea să trăiți.

Hai încă cinci ani să trăim,
Vârsta nu ar fi prea mare,
Ca să fim prezenți cu toții
La cincizece-aniversare.

S-atingem aniversarea
Încă cinci ani sunt necesari,
Dar putem trăi mai mult,
Nu-i cazul să fim avari.

Și acum un mesaj către dragile noastre colege, cu mențiunea că dacă două sau mai multe dintre voi aveți același prenume apelul este valabil pentru fiecare în parte. Acest apel este valabil de asemenea și pentru colegele cărora nu le avem, cel puțin deocamdată, adresa de e-mail.

Veniți dragelor colege,
V-așteptăm cu nerăbdare,
Desigur la revedere
O s-avem plăcere mare.

Vino dragă Mihaela,
Așteptăm pe Gabriela,
Nu uita să vii tu Rela,
Yvonne, Anca și Lucia,
Elena și Cornelia,
Doina, Paula, Maria,
Diana și Antonia,
Să veniți cu veselia.
Te-așteptăm cu drag Rodica,
Bine venită-i Monica

Și mult vrem pe Geraldina
Dar la fel și pe Adina.
Mira și cu Mariana
Nu renunțați la-ntâlnire,
Pentru toți electroniștii
Va fi mare fericire.

V-așteptăm cu drag pe toate,
Mult veți fi îmbrățișate,
V-așteptăm cu încântare,
Sunteți pata de culoare.

Dar să țineți minte bine,
De ce să né dezamăgiți ?
Și-așa sunteți prea puține,
E bine toate să veniți.

Când se desfășura referendumul pentru stabilirea datei întâlnirii au apărut niște dispute, nu mai știu exact ce a fost, în care au fost implicate colegele noastre Gabriela Teodorescu și Diana Pop. Propuneam atunci ca aceste colege să fie aduse “în mod democratic cu forța” la întâlnire și le spuneam:

Veniți dragele noastre,
Veniți nu vă sfiți,
Aceast-ar fi dovada
Ce mult voi ne iubiți.

Nu vă cramponați de-o dată,
Cred, convins, că n-are rost,
Importantă-i revederea
Chiar și într-o zi de post.

Până la întâlnirea din 21 Sept. 2015 mai avem șase luni (la fiecare completare a textului rămân din ce în ce mai puține), totuși mă gândesc că spiritul întâlnirii trebuie întreținut, iar în preajma datei adoptate prin referendum să-l aducem la cote maxime.

În toamnă e mobilizarea
Colegilor electroniști,
Lipsind ți-asumi dezaprobarea,
Nu are nici un rost să riști

Asta-i glumă, evident,
De nu vii nu-i pacoste
Tot secretul, dac-o faci,
E s-o faci din dragoste.

Daca dorul nu te-ndeamnă
Să vii la-ntâlnire-n toamnă
Stai atunci mai bine-acasă
La o căfea pe terasă.

Întâlniri colegiale,
Nu sunt obligație.
Totul e făcut din suflet
Cu dor și cu grație

La o vârstă 'naintată
Nu-i de rátat vreo-ntâlnire,
Cine știe altă dată
Dac-avem start de pornire.

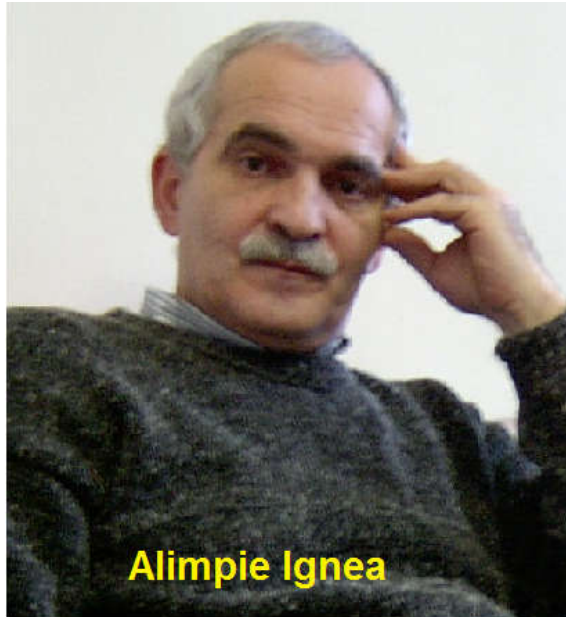
Răsfoind în cartea vieții
Momentele minunate
Hai s-o facem împreună
La-ntâlnire-n Facultate.

Eu totuși m-am “hotărât” să nu mai mai vin la întâlniri pentru că:

Întâlnirea cu colegii
Îmi induce-un mare dor
Și dacă mult voi insista
O să-mi pară rău că mor.

Mai sus am postat poza lui Alimpie Ignea, cel cu care m-am lăudat mai sus că l-am “recuperat”. Alte poze nu mai dau, urmând ca după întâlnire să fac/facem un album cu toți colegii participanți și nu numai, de aceea îi rugăm pe colegii care nu intenționează sau nu pot veni la întâlnirea din toamnă să ne trimită poze, cât mai de-aproape și cât mai clare, dar și textele sunt binevenite. Între timp însă am găsit adresele de la încă șase colegi, este vorba de Mariana Vasiloiu, Mircea Ionescu, Alexandru (Sașa) Sucitu, Adrian Oncescu, Radu Tică și Eleodor Popescu, cu pozele nu s-au “obosit”, totuși până la urmă am primit încă două. Poliția română mi-a promis că-mi dă pozele celor șase, dar am renunțat pentru că este vorba de poze vechi de buletin, de calitate îndoielnică (iar amprentele nu mă interesează). Pozele primite suplimentar au fost una de la Mariana Vasiloiu și una de la Mircea Ionescu (datorită lui l-am “recuperat” pe Radu Tică). În urmă cu câteva zile am primit o poza și de la Virgil Popescu, o voi afișa și pe aceasta.

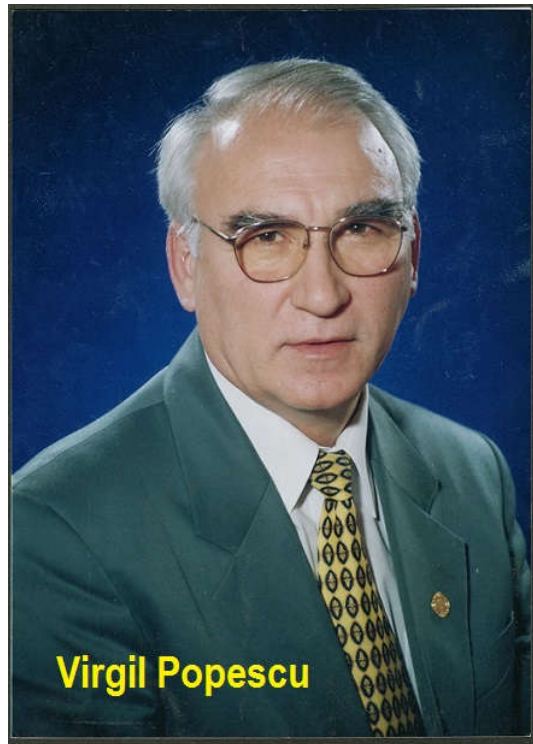
Trece vremea,-i de-a venire
La frumoasa întâlnire,
Succes mare, de m-ascuți,
Îl obținem doar cu mulți.

La patru'ș'cinci de ani, veniți,
Lăsați oricé prejudecată,
Unic este-evenimentul,
Nu se repetă niciodată.

În multe împrejurări
Inima noastră tresaltă,
Dar la fel se manifestă
Când colegii-s laolaltă.

Patru 'ș' cinci de ani de viață
S-au dus de la absolvire,
Sper să crească bucuria
La o nouă întâlnire.

Cei mai mulți, dacă nu toți,
Suntem bravi pensionari,
Cine ne mai poate-opri
Să fim bravi acționari
La reuniuni cincinale,
Poate-n curând anuale ?

Spiritul ingineresc
Sper că-l ai inoculat
De aceea mă gândesc
C-o să vii neapărat.

Pentru fiecare-n parte,
Care vii la întâlnire,
E-o dovadă concludentă
De respect și de iubire.
(Și de dor, și de-amintire.)

Vârsta nu iartă pe nimeni:

Avem boli care ne țin
Pe unii blocați la pat,
Dar măcar pe ingineri
Nu puteau să-i fi iertat ?

Dar unii în bună stare,
Nu le-aducem vreo acuză,
Nu vor veni la-ntâlnire,
Totuși întrebăm: au scuză ?

Bobocii se numără
Toamna, nu-n mijlocul verii,
Culmea e că tot atunci
Numărăm și inginerii.

Îndeobște roade multe
Îi încântă pe cei culți *),
N-ar fi atunci ideal
Să ne-ntâlnim cât mai mulți ?

*) Cei care cultivă pământul sau spiritul

Multe-avem de povestit,
S-o facem n-avem de-ales,
Remediul este unic:
Să ne revedem mai des.

Departajarea pe secții
Nu-i motiv de dezbinare,
Electronica e una,
Veniți toți la adunare !

Amețiți de-a mele vorbe
Puteți să vă reveniți,
Tot secretu-i următorul:
La-ntâlnire să veniți.

Semnăm toți la întâlnire
O condică de prezență,
Lipsa-i condamnată aspru,
Nu sperați la vreo clemență !

Totuși “amenințările” mele de mai sus nu au nici un efect, dar acesta nu este un motiv să lipsiți de la întâlnire pentru că intrați sub incidența legii penale care combate serios aceste infracțiuni:

Cei absenți la întâlnire
Acuzați cu insistență
Veți fi de evaziune,
Nu fiscală, de prezență.

Acuzarea ce-o primiți
Prin urmare și-așadar
E bine s-o evitați,
Nu dă bine la dosar.

Remediul ?, vă dau de știre:
Nu lipsiți la întâlnire !

Acuma, la drept vorbind, nu cred că lipsind de la întâlnire veți avea probleme deosebite cu legea, dar gândiți-vă la urmași, la copii și nepoți, un dosar dubios al părinților sau bunicilor nu o să le cadă bine.

Concluzia celor expuse anterior este foarte clară:

Probabil că vă dați seama,
Faptele sunt convergente
Spre-aceeași unică țintă:
Ne-ntâlnim, eminentemente !

Ar mai fi de zis ceva:

Să vii la-ntâlnire-n toamnă
Nu ai obligație,
Dar și dacă nu te prezinți
Cazi în grea dizgrație !

Aș fi curios ca cineva să găsească un argument contra întâlnirii noastre, măcar în glumă, că la modul serios nu cred că ar avea curajul. Este clar, față de întâlnirea din toamnă fiecare trebuie să ia o atitudine serios gândită, de la înălțimea venerabilei vârste de 68 de ani.

Acum ce să zic, eu cunosc bine colegii de grupă IF, pe ceilalți de la alte secții îi cunosc mai puțin, pe mulți nu-i cunosc deloc, poate după întâlnire o să cunosc mai mulți. De aceea mă voi adresa acum câtorva colegi de grupă IF, adică Rodica, Tulida, Aurelian, Marcel, Mihu:

“Dragi colegi, poate faceți un efort, nici nu-i nevoie de unul foarte mare, și veniți pe 21 Septembrie la întâlnire. Chiar dacă plăcerea revederii nu ar fi foarte mare pentru voi, deși n-aș crede, pentru noi ar fi imensă. Vă așteptăm cu cea mai mare bucurie !”

Colegei Tulida, la doi pași de aici, adică peste canal (Marea Britanie), îi adresez chiar un mesaj direct:

Mihaela din Canada
Va veni la întâlnire,
Tu ce faci dragă Tulida,
Nu ai gânduri de-a venire ?

Fiindcă veni vorba de Mihaela Diaconescu (Michaela Butta, olteanca noastră din Canada, secția RADIO) vreau să adaug catrenul (mi-am permis să fac o mică corecție la măsura unui vers) scris de ea după ce Victor Neagoe ne-a semnalat poezia scrisă de el în anul 2000 “Balada lăcustelor”.

*Șeful nostru N. Victor
Inspirat el este iar.
Vectorii sunt la sertar,
E vremea lăcustelor !*

Eu în luna Aprilie sau Mai probabil voi fi supus la o operație, nu foarte grea dar nici foarte ușoară. Până la urmă operația nu a avut loc, poate cu altă ocazie sau poate niciodată, dar ce am scris rămâne valabil:

Poate-ajung pe altă lume
Sau rămân c-un handicap,
În tot răul este-un bine:
N-o să vă mai bat la cap.

(Dar și-dacă ajung să scap
Ce-o să vă mai bat la cap !)

Ienăchiță Văcărescu (1740-1797)

Ienăchiță Văcărescu, poetul nostru din a doua jumătate a secolului XVIII a scris un testament:

*Urmașilor mei Văcărești
Las vouă moștenire
Creșterea limbii românești
Și-a patriei cinstire.*

Adevărul este că acest testament este valabil perpetuu și merită să fie respectat de toți românii adevărați cât timp există pe planetă o țară numită România.

Luând exemplul lui Ienăchiță Văcărescu am scris și eu un testament pornind de la ideea că nu voi fi ultimul supraviețuitor al generației UPB 1970 de Ingineri electroniști (IE70). Evident respectarea acestui testament nu este de importanța respectării testamentului lui Văcărescu, dar nu este nici de neglijat.

Urmașilor electroniști
Vă las din suflet moștenire
Dorința de-a participa
La fiecare întâlnire.

Am încheiat preludiul (momentan), ca să-i zic așa, la întâlnirea noastră din toamnă. Până la toamnă mai este timp destul, poate între timp o să mai adaug și alte texte funcție de ce idei îmi mai vin.

Așa cum am mai zis, poate unii dintre voi se vor mobiliza să găsească adrese noi, ar fi interesant.

Lucrarea aceasta a început chiar înainte de referendumul din primăvară și până acum am adăugat mereu texte noi și am făcut modificări, ceea ce voi face în continuare până spre apropierea datei când postez pe internet varianta finală.

Uitasem de textul de mai jos, făcut în luna Iunie, recent uitându-mă pe site-ul nostru, marca Mihai Gheție, am dat de el, m-am gândit să-l înglobez în lucrarea aceasta.

Întâlnirea de 45 de ani, 1970-2015 UPB, Facultatea de Electronică

Dragele noastre colege

Vă așteptăm în număr cât mai mare

În Facultate veți intra pe o poartă împodobită

Și fiecare veți primi un buchet de flori

Veniți fetelor, veniți,
În număr cât mai mare,
Tuturor voi ne treziți
O dulce încântare !

Însă credem că-ncântarea
Doar jumate ne revine,
Fiindcă-n égală măsură
Și vouă vă aparține.

La-ntâlnirea autumnală
Vom petrece minunat,
Iar un vin din zonă bună
O face de neuitat.

Ideal ar fi s-avem
Muzică la întâlnire,
Ce ne-ar rezerva deplin
Mult antren și ... dănțuire.

N-ar fi rău să fim prezenți
Într-un număr consistent
Ce ne-ar face să trăim
Un deosebit moment.

Să ne vedem cu bine și cu mulți !

Lui Victor-Emil Neagoe, șeful nostru de promoție și principalul organizator, îi scriu:

Să te pregătești Victóre
Cu un díscurs eminent,
Să ne induci nostalgie
După viața de student.
(Care-oricum n-o să mai vie !)

În cartea jubiliară
Poate introduci “vectorii”,
Nu neglija “lăcustele”,
Nu-s nici ele derizorii.

Mai adaug:

Suntem la-nceput de toamnă,
Apar frunze ruginite,
Nici noi nu suntem mai prejos:
Avem pletele albite.
(Ba unéle chiar chelitate.)

Acesta să fi fost tâlcul
Întâlnirii, cea din toamnă ?
Cred că da și ar fi fost grav
Să ne fi văzut ... în iarnă !

Fetelor noastre le-am scris cu mai multe luni în urmă, dar acum revin cu alt text, cu cât le scriu mai mult poate am succes mai mare (cu venirea la întâlnire, evident, doar ce altceva ?).

Fetelor electroniste
Vă adresez azi un îndemn,
Veniți toate la-ntâlnire,
Un eveniment solemn.

Peste cinci ani sărbătorim
Jumătatea centenară,
Veniți dragelor și-acuma
La faza “preliminară”.

Jumătatea centenară
O prindem odată-n viață,
Să o pregătim cu grijă
Cu toată lumea de față.

Cu băieții nu-s probleme,
La gândul că se-ntâlnesc
Cu drăguțele colege
Să vină nu prididesc.

Ați văzut dragile noastre ce rol important aveți în adunarea câtor mai mulți colegi la revederea din toamnă. Mobilizați-vă și veniți, conștiente de contribuția voastră deosebită în pregătirea unei întâlniri memorabile.

Între timp mai scriam fetelor și colegilor în general:

Veniți dragelor colege,
Fără fițe sau figuri,
Adică ceva de genul:
-N-am pus încă murături.

De nu vii păcatu-i mare,
Domnul se supără tare,
O să-i ieși complet din grații
Pentru șapte generații !

Concluzia este clară, fiecare coleg/ă trebuie să se gândească foarte serios ce atitudine ia față de întâlnirea din toamnă, așa cum menționam mai devreme. Un conflict cu justiția păgână dar și cu cea divină nu cred că este de dorit, în plus gândiți-vă la generațiile viitoare, ce vină au ? Și dacă stăm să ne gândim bine necazurile de mai sus pot fi evitate foarte ușor și zic eu și plăcut: venim la întâlnire !

Dar să nu exagerăm:

Întâlnirea cea din toamnă
Nu-i o obligație,
De-aceea orice prezență
E o incantație.

Cum se întâmplă în orice comunitate umană nici în cazul nostru nu au fost toți mulțumiți. La majoritatea întâlnirilor de după 1989 masa festivă a avut loc la restaurantul Facultății, cum de altfel a optat majoritatea colegilor și de data aceasta. Pentru cei, puțini, care au vrut alte restaurante, mai elevate, am scris:

Să ne vedem la cantină-i
Degradant și prea de tot,
Propun masa s-o luăm
La hotelul Marriott.

În decursul timpului de la referendum încoace au avut loc multe schimburi de mesaje, chiar și câteva mici altercații între câțiva colegi, probabil că și acestea au farmecul lor, dar cu condiția să nu ia proporții dezastruoase. Este o vorbă interesantă: *“de la o anumită vârstă e bine să nu ne mai certăm fiindcă nu mai avem timp să ne împăcăm”*. Eu am comentat în felul următor:

Nu suntem agricultori,
Sămânță de scandal n-avem,
Pentru cei căutători:
Poate-ncercați la AGROSEM.

Zâmbetul și voia bună
Sunt manifestări banale
Ce-ți asigură succesul
La-ntâlniri colegiale.

La un moment dat Victor a anunțat că organizatorii constănțeni (Doru Norea, George Scrima, Iulian Chirea) au rezolvat posibilitatea unui scurt sejur în Deltă. Theodora Nica-Pop, fericită de această știre nu s-a arătat prea încântată de perspectiva unor mese festive.

Theodora e fericită,
Acum poa' s-ajungă-n Deltă
Dar nu vrea să se înfrupte,
Vrea să se mențină zveltă.

Tot ce am scris mai sus legat de întâlnirea noastră mă face să cred că este un simplu exercițiu de versificație deoarece:

Cei ce vin doar din plăcere,
Cu dor mult și cu iubire,
N-au nevoie de cuvinte,
Vin cu drag la întâlnire.

Mă gândeam să transmit un mesaj special pentru colegii noștri plecați peste mări și țări, unii mai devreme, alții mai târziu:

Patria ce v-a născut
Vă așteaptă ne'ncetat,
Veniți măcar pentru-un sărut,
Poate totuși n-ați uitat.

De la anunțarea întâlnirii noastre din toamnă și până acum s-au întâmplat multe evenimente, nu neapărat legate de întâlnire dar legate de colegi. Voi semnala câteva, nu chiar în ordine cronologică ci doar cele legate de zilele de naștere, cu care dealtfel voi începe.

Radu Andrei Diaconescu, născut în Februarie

Să trăiești Răducule,
Că frumos nume mai ai,
Ți-oi cânta de ziua ta
Acompaniat la nai.

*Prin pădurea bradului
Trece mama Radului
Din ochi negri lăcrimând
Și de Radu întrebând,
N-ați văzut pe Radu mami ?
E în trenul de Miami,
Unge ferodourile
Să nu scârțâie frânele.
Dacă nu știți dragi ai mei
El se afla în USA,
E acolo de mulți ani
S-ajute pe-americani*

*Să mărească până-n vară
Rețeaua feroviară,
Cu experiența-i rară
Acumulată în țară.*

Nu o putem neglija nici pe draga de Mihaela Diaconescu (Michaela Butta din Canada), chiar dacă nu e ziua ei.

Cu iarna asta geroasă
Greu te chinui pe afară,
Să mănânci carne de focă
Ca să ieși în primăvară.

Urmează Yvonne Deculescu-Fotache de la CSF. Pentru cei care nu știu, colegii de la specialitatea CSF au adoptat regimul monarhist iar Yvonne este Regina.

Cu această ocazie vreau să-mi exprim admirația pentru colegii CSF. Ei sunt singurii care deja de zeci de ani se întâlnesc anual în diverse locuri din țară. Mai nou au venit cu o idee inspirată, la întâlnirile lor au invitat și colegi de la alte secții, cum s-a întâmplat cel puțin din 2010 încoace.

Plecând de la experiența acumulată de-a lungul anilor de către colegii CSF în organizarea de întâlniri în diverse zone ale țării mă gândeam să ne facă o expunere la întâlnirea din toamnă de la Facultate:

CSF-iștii sunt rugați,
În termeni cât mai firești,
Cum se fac, să n-explicați,
Excursii gen “studentești”.

După modelul lor în 2007 am început și eu să caut adresele colegilor IF până i-am găsit pe toți, bineînțeles cu ajutorul și al altor colegi. Deja acum suntem și noi cei de la IF (Ingineri fizicieni) în al optulea an de întâlniri anuale. Poate că reflexul format cu ocazia căutării adreselor colegilor IF acum se manifestă în căutarea adreselor tuturor colegilor absolvenți UPB 1970, Facultatea de Electronică și Telecomunicații. Ocupându-mă de adrese de e-mail am devenit interesat și de bunul mers al întâlnirii din 21 Septembrie, fapt ce m-a determinat să scriu această lucrare. Și tot datorită CSF-iștilor, după modelul lor, se face și excursia în Dobrogea din toamnă. N-am/n-avem decât să declam/declamăm:

Cinste lor, cinste lor, cinste CSF-iștilor !

Yvonne Deculescu-Fotache 20 Aprilie

Yvonne

20 Aprilie 2015, ziua ei

*Consecință a nașterii
În mijlocul primăverii
Este zâmbetul perpetuu,
Ce ne este drag vederii.*

La multi ani !

Coincidența a făcut ca Yvonne să fie născută în aceeași zi cu mine, dar cu un an mai târziu, îi scriu:

*Te-ai hotărât să vii-n lumină
În aceeași zi ca mine,
Mă onorezi dragă Regină,
S-auzim numai de bine !*

Radu Drăguș

Lucia Miclea-Coculescu 5 Mai

Întâlnirea cea din toamnă
Consfințește armonia
Ce domnește între colegi,
Printre care și Lucia.

La mulți ani cu sănătate, împliniri și bucurii !

Nicolae-George Drăgulănescu 10 Mai

Nicudrag văzu lumina
Într-o zi de zece Mai,
Să îi zicem “La mulți ani !”,
Cât mai mulți să-i urăm, hai !

Mihaela Diaconescu 24 Mai

Motto:

M-a făcut mama olteancă
Și nițel canadiană.

Mihaela drag-olteancă
Și colegă minunată,
Să fi méreu bucuroasă
Și bunică admirată !

Florile din luna Mai
Fac un décor admirabil,
În care, chiar minunat,
Te încádrezi impecabil.

La multi cu multă sănătate !

Victor-Emil Neagoe, el lider maximo 31 Mai

În ultima zi a lunii,
Zisă și a florilor,
Ai fost dat și tu luminii.
Sa trăiești dragă Victor !

În continuare un mic text umoristic scris de ziua ta. Calitatea umorului depinde evident de inspirația mea dar și de cel care-l citește.

Dragul nostru N. Victór
Când e vorba de vector
E atotcunoscător
Și atoateștiutor,
Este-un mare autor
Cu talent de orator
Ba vom spune și de-actor
În fața studenților
Ce-i aduc un mare-onor
Dragului lor profesor.

Legat de al lui vector
Ca fanatic iubitor
Lovit de un crunt amor,
Îl slăvește pân' la nor
Că l-a făcut autor
Spre plăcerea tuturor
Chiar și a savanților.

Și-aș fi chiar încrezător
Că n-oi fi supărător
Pentru vreunul ... cârtitor.
Spiritul conducător
Al acestui text sonor
Este rima ce-o ador
Dintre Victor și vector,
(Este chiar întâmplător ?)

În final mă simt dator
Să vă zic ceva major:
Înțelept și nu farsor
Victor-și zice-n a lui for,
Evident interior,
Plictisit de-al lui vector,
La vârsta ce-mi dă fior:
*"Decât s-âlerg după fuste
Prind mai repede lăcuste !"* *)

Eu v-aș spune tuturor
Că încerc să fac umor
De ziua lui N. Victór

Haidéți să zicem toți în cor:
Să ne trăiești dragă Victór !

*În anul 2000 Victor a scris “Balada lăcustelor”
iar în 1992 a scris poemele dedicate vectorilor.

Cu ocazia zilei de naștere a lui Victor, Radu Diaconescu a scris catrenul de mai mai jos
făcând aluzie la Domnitorul Neagoe Basarab:

*Chiar Basarab cu bună voie
Pe Teodosie-l învăța:
Nu-mi spune-n cronici Domnul Goe
Mă mulțumesc numai cu Nea.*

Eu merg pe ideea să-l “întregesc” pe Victor-Emil Neagoe după “disocierea” făcută de
Radu Diaconescu, pe care am și ironizat-o ulterior:

Treaba cu Nea și cu Goe
Nu face două parale,
Când domnea demult Neagoe
Nu era Caragiale.

Și acum “întregirea”:

Victor Nea și Emil Goe,
Fiecare e-un vector
Dar numai prin însumare
Dau ceva răsunator.

Evident cei doi vectori sunt coliniari și au același sens.

Maxim Fischer 14 Iunie

Mâine 14 Iunie 2015 este ziua lui Max Fischer (așa scriam atunci), n-am nici o obligație, dar totuși, în perspectiva întâlnirii din toamnă nu mai gândesc local, gândesc global, chiar dacă el este de la CSF iar eu de la IF, însă în plus noi am fost colegi în anul întâi. În concluzie îi/îți voi scrie:

Nefiind la noi in grupă
N-am rolul să mă pronunț,
Dar fiindcă îți știi ziua
Pe colegi azi îi anunț.

=====

Ziua paș' pe mă încântă,
E-a doua zi de pensie,
Mă simt parcă aș pluti,
Parc-aș fi-n suspensie.

Evident că nu plutesc,
Nici vorbă de a zbura,
Dar gândeam s-asociez
Ceva bun cu ziua ta.

Legat de zilele de naștere vreau să spun că pe colegii de grupă IF (Ingineri fizicieni) i-am “rezolvat” pe toți, deja de mai mulți ani, fiecăruia i-am scris câte un catren, când îi vine ziua de naștere pe lângă urarea de rigoare afișez și catrenul personal. Unele catrene s-ar putea să le modific ulterior în ideea de a fi adaptate cât mai bine

momentelor actuale și viitoare. Fiecare își dă seama care este avantajul (sau dezavantajul ?) să fi fost coleg de grupă cu mine.

IF-70

Zile de naștere Catrene

Sorin Marcovici 1 Ianuarie

Te-ai născut pe zi de-ntâi
Din luna-ntâi a anului,
Printre primii ai fost mereu:
Efect al destinului ?

Traian Gavriș 28 Ianuarie

Fii atent aici Traiane
Să nu faci mereu scandal,
Noi nu provenim din tine
Ci din bravul Decebal.

Aurel Popa 27 Martie

Te-ai născut în primăvară
Când natura se trezește,
Bun prilej și pentru mine
Să-ți văd surâsu' cum crește.

Radu-Diomid Drăguș 20 Aprilie

Să-mi trăiești Radule dragă,
Am cu tine multe gânduri,
Să nu-mi faci prostii în viață
Că le simt până-n străfunduri.

Teodor Julea 7 Ianuarie

Dragă Jul să ne trăiești,
S-ai parte de clipe line
Alături de cei doriți,
Cu care te simți mai bine.

Stelian Popa 8 Februarie

În ultima lun-a iernii
Să te naști-ți veni sorocul
Devenind al Primăverii
Vestitor, avuși norocul.

Gheorghe-Dorin Ciobanu 12 Aprilie

Inși celebri se nascură
În orașul zis Roman(u),
Unul e Celibidache
Și altu' este Ciobanu.

Eliade Ștefănescu 11 Mai

MAI e luna florilor,
Ce frumos, încântător,
Chiar și tu ai înflorit
De când părul ți-a albit.

Nicolae Avram 5 Iunie

Te născuși în prag de vară
Pe plajele Negrei Mări,
De-aceea-ți meni destinul
Dor de ducă spre-alte zări.

Gabriela Ionescu-Grabari 25 Iunie

Te-ai născut în plină vară,
Poate acesta-i secretul,
Sunt convins, fără-ndoială,
C-așa cald ți-e sufletul.

Ervin-Adrian Gurău 11 Septembrie

Ești născut în zi de toamnă
Ăsta îți este destinul:
Se coc strugurii în vie
Și ție îți place vinul.

Aurel Ionescu 21 Octombrie

Născut în Octombrie
Sper c-admiri de-atâtea ori
Frunzele copacilor
Cu multiplele culori.

Lucian Gălățeanu 20 Noiembrie

Mai nou LG locuiește
Sus în vârful unui deal,
Ideal să îți duci traiul
Într-un cadru natural.

Adam Ienea 10 Decembrie

Ne-ai lipsit atâtea ani,
Ai fost dat ca dispărut,
Acum că te-am regăsit
Îți transmitem un salut.

Anca Moisescu-Angelescu 24 Iunie

Anca noastră ploieșteancă
Are-un zâmbet permanent
Ceea ce-i de bun aúgur:
Cum că i-ar fi imanent.

Nicolae Georgescu 3 August

Sunt mari călduri în August,
Greu le suportă ființa,
S-ai la tine pălărie
Să îți protejezi ... știința.

Gabriel-Vasile Onel 25 Septembrie

În Buzău îți duci tu traiul,
Ești aproape de Pietroasa,
Cred că vinul de acolo
Îți împodobește masa.

Alexandru Bucin 9 Noiembrie

În ultima lun-a toamnei
Dăduși ochii cu lumina,
Îți doresc viață frumoasă,
Hai noroc, îți întind mâna.

Alexandru Bălănescu 9 Decembrie

Casa lui din Mogoșoaia
Mă face să mă gândesc,
Clădită-aproape de Palat,
C-are stil brâncovenesc.

Ioan Chiș 26 Decembrie

Nelu Chiș să ne trăiești,
Pensia s-o investești
În lucrări agricole
La moșie-n Tărtășești.

Rodica Bârlădeanu-Lăzărescu
Tulida-Geraldine Bercovici-Cohen
Aurelian Olariu
Nicolae Leonovici (Nicolas Leconte)
Marcel Carabineanu
31 Decembrie

Totuși ne sunteți colegi
Chiar fără-act de naștere,
Ca atare v-acordăm
Caldă recunoaștere.

Ultimii colegi nu ne-au comunicat datele de naștere, dar totuși nu puteau rămâne în afara obiceiului de felicitări cu ocazia zilelor de naștere, în această împrejurare i-am “născut” pe 31 Decembrie.

Întâlnirea noastră are loc în toamnă, și noi suntem cam în toamna vârstei, m-am gândit să creez o atmosferă bacoviană cu ingineri electroniști. Am luat ca model poezia “Melancolie” de George Bacovia și am continuat-o cu încă trei strofe. Reușita acestei parodii o va aprecia/subaprecia fiecare cititor în parte.

Melancolie

George Bacovia

*Ce chiot, ce vaiet în toamnă...
Și codrul sălbatec vuieste -
Răsună-n coclauri un buciom,
Și doina mai jalnic pornește.*

*- Ascultă, tu, bine, iubito,
Nu plânge și nu-ți fie teamă -
Ascultă cum greu, din adâncuri,
Pământul la dânsul ne cheamă...*

Textul meu:

- Ascultă cum trec inginerii
Îmbrăcați elegant, cu cravată.
- Ascultă cum intră-n incinta
Unde PeCeR domnea altădată.

Și inginerii-n aulă ascultă
Discursul șefului de promoție
Și nostalgia pe toți îi cuprinde
Și-au fața cuprinsă de emoție.

Și strada își trăiește viața
În zgomot de mașini și tramvaie
Și pietoni aleargă bezmetici,
Pe asfalt cad stropii de ploaie.

La un moment dat am găsit în documentele mele locomotiva de mai jos, instantaneu m-am gândit la colegul nostru de la CSF Radu-Andrei Diaconescu, dar și colegul meu din anul întâi.

Răspunsul mecanicului

*Neatenția, bat-o vina,
Radule, n-ai remarcat
Cum că țugul cu pricina
Este-aútomatizat.*

*Pot să dorm chiar liniștit
Și ți-o spune unul ce
Mai demult a absolvit
Renumitul ... CSF.*

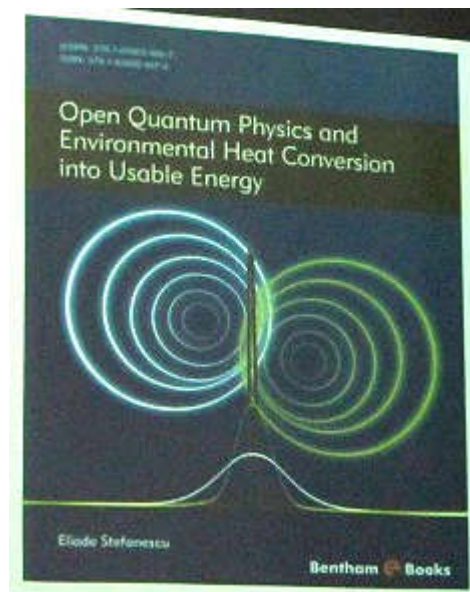
Radu Diaconescu

O veste tristă, anul acesta ne-a părăsit colegul Paul Dithardt.
Dumnezeu să-l odihnească.

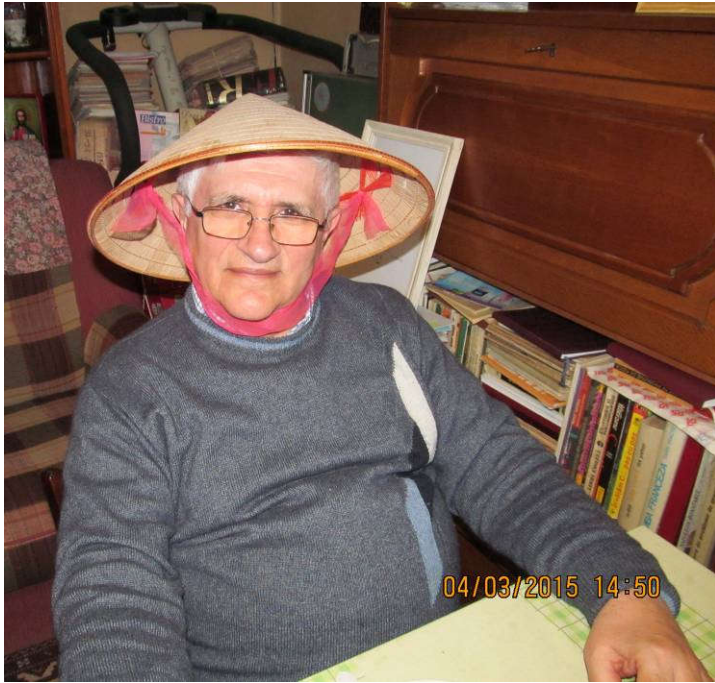
La începutul lunii Martie Eliade Ștefănescu, colegul meu IF70, și-a lansat la Casa Oamenilor de Știință cartea de mai jos.

Odată Eliade m-a vizitat ca să mă ajute la evaluarea unei sticle de vin, cu acea ocazie i-am făcut și două poze în postura de chinez și de maramureșean.

Mai jos o poză cu colegi de la secția RADIO, primită de la Teodor Timaru.

În continuare câteva secvențe cu colegul nostru dac din Baia Mare, Mihai Gheție, cel care a făcut minunatul *site* al generației IE70 <<http://promotia70eltc.nvn.ro>>.

Mișu este un mare *globe trotter*, străbate mereu meleagurile patriei, în special din Maramureș, dar și ale altor țări. Din păcate nu mi-a răspuns până acum la întrebarea “galbenă” din poza trimisă de el.

Urmează un acrostih dedicat colegului de la TT George Scrima, constănțean convins.
Scrie și el catrene inspirate de diversele evenimente “electronice”.

Salut colegul dobrogean,
Cel îmbrățișat cu rima,
Rupi mereu monotonia,
Îți port cu drag toată stima.
Marea Neagra te inspiră,
Ai tăi colegi te admiră.

La duel cu tine frate
Parcă nu-mi dă ghes inima,
Al tău nume mă-nfioară
Când aud de George Scrima.

Radu din zona montană
Iar acum bucureșteană

La întâlnirile colegiale buna dispoziție și umorul cred că sunt factori hotărâtori pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a evenimentelor. Voi adăuga în spre final câteva distihuri despre umor.

Mă gândesc că nu-i ușor
Să trăiești fără umor.

Cel ce nu știe-a zâmbi
Rostu' e de-al ocoli.

Umorele la fiecare
Apare doar din născare.

Umorele este un dar,
De nu-l ai e vai și-amar.

Cine are mult umor
Trăiește-n lume ușor.

Cine râde și iubește
Știe pentru ce trăiește.

Trăiesc și cei fără umor,
Nu le-o fi-n lume ușor.

Chiar și-n iad dacă ajungi
Cu umor pe draci îi ungi.

Dacă o să-i faci să râdă
O să scapi de smoala hâdă.

Umoru nu-i de prisos,
Tratează-l chiar serios.

Nu fii-n viață tenebros,
Nu-ți va fi de vreun folos.

Râsul este sănătos,
Nu e ceva de prisos.

Râsul e cuceritor,
Aplică-l încrezător.

Cucerești orice copilă
Dacă-i stârnești multă milă

Și să râdă în exces,
Vei avea deplin succes.

Zâmbetu-i cuceritor,
Pe fețele tuturor.

Unii să râdă nu știu,
Să se ducă în pustiu.

Cât o fi să fiu în viață
Păstrez zâmbetul pe față.

Umorul e dar ceresc,
Cu el lumea cuceresc.

Cred că și acolo-n cer
Cu umor trăiești lejer.

Muierea ce râde bine
E pe lume o minune.

Muirea cu zâmbetele
E-n lume ca florile.

Umoru-i un fapt de viață
Ne încântă, ne răsfată.

Vorba cu “haz de necaz”
E-un umor legat de-un caz.

Shakespeare, gigant autor,
Avea-ncredere-n umor.

Închei cu o frumoasă poezie dedicată Toamnei, anotimp în care ne revedem și noi.

Uite, frunzele-n cădere...

Mihai Vîlcu

*Uite, frunzele-n cădere
Cum vopsesc, aprins, cărări...
Printre crengi, din adiere,
Vântul trece-n șuierări.*

*Pe o bancă-o veveriță
Macină o nucă-n dinți –
Tot ocheste spre uliță
Cum trec oamenii cumiști.*

*Bat cioroii din aripă
De sar hăt departe, stropi,
Ploaia, clipă după clipă,
În oglinzi preface gropi.*

*Încântat, merg înspre casă,
Soarele e la chindii...
Toamna parcă-i o mireasă
În veșminte aurii.*

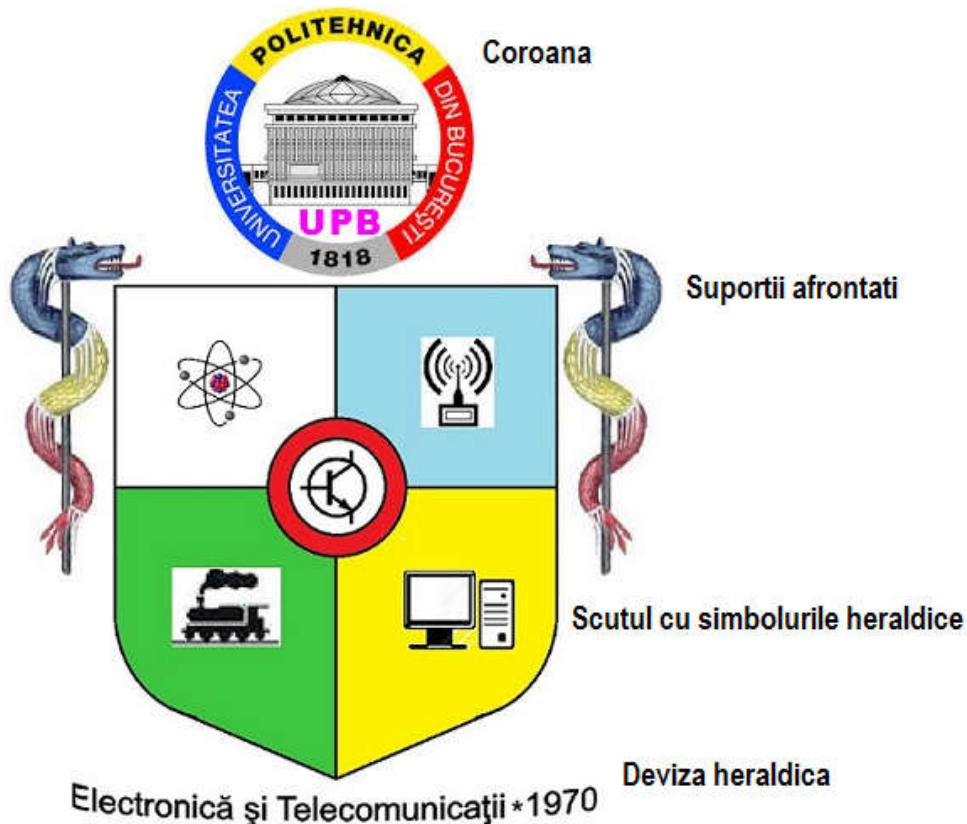

Postfață

Această lucrare, după cum mai spuneam, a început cu multe luni în urmă iar pe parcurs am făcut mereu adăugiri și modificări, funcție și de evenimentele apărute și de ideile care mi-au venit, de aceea poate suferă de o anumită discontinuitate și poate și de anumite repetiții. Dar totul a fost scris din plăcerea și bucuria de a comenta întâmplări reale și imaginare din viața colegilor și în același timp și de a dialoga când s-au ivit prilejuri. Lucrarea a fost scrisă ca o introducere la întâlnirea noastră din 21 Septembrie și până la urmă ideea directoare a fost buna înțelegere și buna dispoziție pe care le doresc/dorim să domnească în comunitatea noastră, adică absolvenții Facultății de Electronică și Telecomunicații din anul 1970. Dacă în urma citirii acestei cărțuții cel puțin un coleg, evident în afara celor convinși pe cont propriu, se va hotărî să vină la întâlnire consider că am avut o mare realizare.

Desigur la întâlnire vom evoca și comenta și momente triste din viața noastră, în special pierderea unor colegi, dar în finalul întâlnirii nu poate domni decât o stare de bună dispoziție și poate gânduri despre viitoarele întâlniri.

Lucrarea o pun pe internet acum pe 21 August, cu o lună înainte de întâlnire, în continuare organizatorii în frunte cu Emil Neagoe își pot pregăti în liniște discursul inaugural și cântecul jubiliar, care totuși nu cuprinde evenimentul în sine, aici cred că e de discutat.

În final ceva despre blazon. Pe coperta față a acestei lucrări apare figura de mai sus, care vrea să reprezinte blazonul sau emblema generației noastre de Ingineri electroniști, UPB, Facultatea de Electronică și Telecomunicații, promoția 1970.

Blazoanele sunt alcătuite de persoane special pregătite în acest sens, care poartă numele de *heralzi*, iar procesul este numit artă *heraldică*. Interesant este că acum câțiva ani când am imaginat și am desenat blazonul nostru m-am inspirat văzând câteva blazoane, fără să fi citit nimic despre heraldică. Acum constat că mă înscriu foarte bine în regulile acestei arte/meserii, sper. De aceea voi da câteva date, evident cu totul sumar, despre această artă/meserie și voi descrie blazonul nostru. Heraldica a atins dezvoltarea maximă în evul mediu, atunci când cavalerii au început să-și adauge diverse decorațiuni la armurile lor. Blazonul este un ansamblu de elemente convenționale sau simboluri care constituie emblema unei comunități, de la o familie până la o țară. Blazonul este format din *scut*, figuri heraldice și elemente exterioare ale scutului: *cimierul*, *coroana*, *susținătorii*, *pavilionul*, *deviza*, ca în orice domeniu și aici sunt termeni specifici.

Scutul (cuvantul grecesc *skutos* = piele) este elementul principal al blazonului sau al stemei, folosit inițial, din antichitate, ca un mijloc de apărare al celui care-l poartă. *Scutul* este în același timp și câmpul pe care se așează celelalte elemente de heraldică. Descrierea *scutului* se face ca și cum ar fi privit din spate, este normal pentru că el este la purtător, de aceea *dextra* este la dreapta purtătorului iar *senestra* la stânga lui. Eu am vrut să simbolizez toate cele cinci secții ale Electronicii de pe vremea noastră, de aceea este nevoie de partițiunea *scutului* după modelul de mai jos numită și *scut peste tot* (în *inimă*).

În *dextra* sus se află simbolul atomului, deci este vorba de secția IF la care s-a făcut și fizică, destul de multă, inclusiv fizică cuantică, folosită apoi în activitatea profesională a unor colegi. La nivelul atomului culoarea nu mai contează, de aceea l-am pus pe fond alb, poate era mai sugestivă culoarea neagră, dar în acest caz era mai greu de reprezentat atomul.

În *dextra* jos se află simbolul locomotivei, aici este clar că-i vorba de secția CSF. Și cum locomotiva se deplasează în mediul ambiant fondul nu putea să fie decât *verde*.

În *senestra* sus apare o antenă de emisie care nu poate reprezenta decât secția RADIO dar și TT, în epoca actuală cele două domenii se cam suprapun. Cum emisia se face în spațiul înconjurător culoarea nu putea să fie decât *albastru*, cerul albastru.

În *senestra* jos apare un calculator, am zis să simbolizez secția EA. În general la calculator se lucrează în incinte, deci la lumina solară sau cea dată de instalațiile de iluminare. Este vorba de obicei de lumină caldă, pe care am sugerat-o cu fondul *galben*.

Mai este sectorul central unde am plasat un tranzistor, care simbolizează cel mai bine domeniul electronicii.

În continuare mă refer la elementele exterioare *scutului* care în cazul nostru sunt trei. Sus se află *coroana*, specifică UPB-ului, adică instituției fundamentale unde am studiat și am devenit ingineri. *Coroana* am luat-o de pe internet.

Figurile laterale *scutului* se numesc *tenanți* (*ținători*), dacă este vorba de animale naturale sau himerice se numesc *suporți*. În cazul nostru *suporții* sunt așezați față în față (*afrontați*) și reprezintă lupul dacic așezat în poziție verticală (stindardul dacilor, pe orizontală). Cuvintele italice din acest text reprezintă termeni specifici heraldicii.

Deviza heraldică este, de obicei, o cugetare referitoare la un sentiment, un obiectiv anume etc., exprimată cât mai lapidar cu putință. Ea poate fi filosofică, umoristică sau sinistă, de obicei se așează sub *scut*. Eu am folosit *deviza*, fără să știu ce trebuie să reprezinte, pentru desemnarea generației noastre, cred că am făcut bine.

Vreau să cred că am realizat, imaginând blazonul, ceva interesant pentru comunitatea noastră de Ingineri electroniști (IE70).

Termin cu urarea deja tradițională

Să ne vedem cu bine și cu mulți !

Radu-Diomid Drăguș
Secția Ingineri Fizicieni 1970
Aprilie-Septembrie 2015

